

Η σιωνιστική προπαγανδιστική μηχανή κατά του αντισιωνιστικού κινήματος

Ο ρόλος των μυστικών ιντερνετικών ομάδων του Hasbara Department

ΣΑΚΗΣ ΑΔΑΜ

Δεν πρόλαβε να στεγνώσει το αίμα των δολοφονημένων ακτιβιστών του «στολίσκου της ελευθερίας» από το ρεσάλτο των Σιωνιστών σε διεθνή ύδατα, και ο διεθνής επικοινωνιακός μηχανισμός για την αναπαραγωγή της νομιμοποίησης των σιωναζιστικών πρακτικών, αλλά και το ελληνικό του τμήμα, έπιασαν δουλειά για να μας διοχετεύσουν αυτούσια τη σιωνιστική προπαγάνδα μέσα από εφημερίδες, ραδιο-τηλεοπτικούς σταθμούς και ίντερνετ, ενώ παράλληλα, τα απαχθέντα πλοία των ακτιβιστών δέχονταν τις απαραίτητες «φροντίδες» των ισραηλινών συνεργείων για να μη θυμίζουν σε τίποτα τις εκτελέσεις που έλαβαν χώρα πάνω τους. Οι τρύπες όμως στα κορμιά των ακτιβιστών και στις λαμαρίνες από τις σφαίρες, που προδίδουν εύκολα τη κατεύθυνση απ' όπου προέρχονται και που αποδεικνύουν ότι τα ομαδικά πυρά των δολοφόνων ήδη έπεφταν πάνω στα πλοία και τους ακτιβιστές από θάλασσα και από αέρα πριν πατήσουν τα πόδια τους στο κατάστρωμα, δύσκολα σβήνονται...¹

Η διεθνής λαϊκή αντίδραση στα σιωνιστικά εγκλήματα ως εμπόδιο στη στρατηγική της υπερεθνικής ελίτ στη Μέση Ανατολή

Αποτελεί ζωτικής σημασίας για τον συνεχιζόμενο «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας» —μέρος του οποίου είναι η διάλυση των παλαιστινιακών αντιστασιακών οργανώσεων και η αλλαγή του καθεστώτος του Ιράν με στρατιωτικά μέσα, πλέον, εφόσον απέτυχε παταγωδώς ο «εκδημοκρατισμός» του τελευταίου στα πλαίσια των παραδειγμάτων τύπου προτε-

[1] <http://www.youtube.com/watch?v=vwsMJmvS0AY>.

κτοράτων Σαουδικής Αραβίας και Αιγύπτου— η διαχείριση της κοινής γνώμης μέσω του ελέγχου της ροής των πληροφοριών. Η διεθνής λαϊκή αντίδραση στα σιωνιστικά εγκλήματα έχει καταφέρει σε ένα ικανοποιητικό βαθμό να αντιστρέψει την ελεγχόμενη παραπληροφόρηση μέσω οργανωτικών προσπαθειών, στη συντριπτική τους πλειοψηφία «από τα κάτω», με παρεμβάσεις και ενημερώσεις για τα συνεχιζόμενα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας που εξακολουθεί να πραγματοποιεί το σιωνιστικό κράτος, για τις ισοπεδώσεις παλαιστινιακών χωριών και δολοφονίες αμάχων που συνεχίζουν να γίνονται με αμείωτη ένταση, ακόμα και μετά την προσχεδιασμένη δολοφονική επιχείρηση του ρεσάλτο στα πλοία². Το Ισραήλ περνάει για ακόμη μια φορά το μήνυμα ότι είναι σε θέση ισχύος να περιφρονεί όχι μόνο τους διεθνείς οργανισμούς και τα καταδικαστικά εις βάρος του ψηφίσματα —στον βαθμό που αυτά στρέφονται κατά της σιωνιστικής πολιτικής και αποτελούν εμπόδια για την εγκαθίδρυση του «καθαρού Εβραϊκού κράτους»³— απαντώντας έτσι με νέες δολοφονικές επιχειρήσεις κατά των διεθνών αντιδράσεων που προσπαθούν να βάλουν τέλος στα εγκλήματα της ρατσιστικής σιωνιστικής ιδεολογίας. Αλλά, ακόμα περισσότερο, είναι αναμενόμενο για ένα ακραία ρατσιστικό μόρφωμα να περιφρονεί τις προτάσεις της ριζοσπαστικής Αριστεράς για τη δημιουργία ενιαίας πολυπολιτισμικής συνομοσπονδίας των εθνотήτων της Παλαιστίνης που θα επιτύγχανε, αρχικά, την αυτοδιάθεση όλων των λαών της περιοχής —κάτι τέτοιο θα σήμαινε εξ ορισμού την ήττα του Σιωνισμού— και, δεύτερον, θα έβαζε τα θεμέλια για έναν αγώνα ισοκατανομής της δύναμης όλων των πολιτών, ανεξαρτήτως του εθνικού τους αυτοπροσδιορισμού.

[2] Δες π.χ. την πρόσφατη ισοπέδωση του παλαιστινιακού χωριού Al Walaja από τα Σιωνιστικά κτήνη στο ακόλουθο βίντεο http://www.youtube.com/watch?v=5K_-gpgIy_8. Επίσης τις εκτελέσεις παιδιών χρησιμοποιώντας τηλεχειριζόμενα όπλα και κάμερες. Τον τελευταίο μήνα έχουν πυροβοληθεί 10 παιδιά που προσπαθούσαν να μαζέψουν μπάλα για οικοδομικά υλικά. <http://www.guardian.co.uk/world/2010/oct/11/israeli-troops-accused-children-gaza>.

[3] Η σχετικά πρόσφατη «στροφή» της σιωνιστικής πολιτικής σχετικά με τη δημιουργία «δύο κρατών» στην περιοχή της Παλαιστίνης, έχει να κάνει με την προϋπόθεση της μη επιστροφής των Αράβων προσφύγων στα προγονικά τους εδάφη, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι οι Παλαιστίνιοι θα υφίστανται ως μειονότητα στη περιοχή τους, με ό,τι αυτό συνεπάγεται ως προς τη συμμετοχή τους στις πολιτικές αποφάσεις. Βλ. σχετικά "The two state solution is the only solution for peace between Israelis and Palestinians", *MideastWeb Middle East Web Log*, 4/4/2005 <http://www.mideastweb.org/log/archives/00000347.htm>.

Η περίοδος της «εκμετάλλευσης των διεθνών συγκυριών» από τη σιωνιστική ελίτ για να καλύπτει τις θηριωδίες του στρατού κατοχής και της πλειοψηφίας των Ισραηλινών από τα φώτα της δημοσιότητας, έληξε λίγο πριν την 11^η Σεπτεμβρίου, εγκαινιάζοντας την περίοδο της τεχνητής «δημιουργίας» τέτοιων γεγονότων. Για τους Σιωνιστές, η μετά την 11^η Σεπτεμβρίου «νομιμοποίηση» της γενικευμένης επίθεσης της υπερεθνικής ελίτ στα καθεστώτα και στις οργανώσεις που αντιστέκονται στη «Νέα Διεθνή Τάξη»⁴, παρείχε και την καλύτερη δικαιολογία και αφορμή ώστε η σιωνιστική ελίτ να επιχειρήσει για ακόμη μια φορά την πραγματοποίηση της «τελικής λύσης» για το Παλαιστινιακό. Η 11^η Σεπτεμβρίου παγίωσε τον περιθωριοποιημένο ήδη ρόλο των διεθνών οργανισμών, όταν ακόμα και οι τυπικές π.χ. διαδικασίες έγκρισης για ανάληψη στρατιωτικής δράσης από το Συμβούλιο Ασφαλείας, δεν έχουν πλέον καμία βαρύτητα ως προς τον ρόλο τους που δεν είναι άλλος από ένα είδος νομιμοποίησης στα μάτια της κοινής γνώμης της καταστολής των υπερεθνικών εξουσιαστικών μηχανισμών κατά αυτών που αντιστέκονται στην πλήρη ενσωμάτωσή τους στη διεθνοποιημένη οικονομία της αγοράς, όπως τραγικά επιβεβαιώθηκε από την πρώτη εισβολή, ακόμα, της υπερεθνικής ελίτ, μέσω του στρατιωτικού της βραχίονα του NATO, στο Ιράκ. Άλλωστε, και οι υποκριτικές εκκλήσεις προς επίτευξη της ειρήνης από πλευράς ευρωπαϊκών στελεχών της υπερεθνικής ελίτ —όπως αυτές των υπουργών εξωτερικών της Γαλλίας, Ιταλίας και Ισπανίας που ακολούθησαν μετά τη σφαγή των ακτιβιστών του «στολίσκου της ελευθερίας»— δεν ήταν τίποτε άλλο από επαναδιατύπωση της σιωνιστικής προπαγάνδας που φέρει ως αιτία για τις σιωνιστικές θηριωδίες όχι τη ρατσιστική σιωνιστική ιδεολογία, αλλά «το πραξικόπημα της Χαμάς απέναντι στην παλαιστινιακή αρχή» και την ίδια την παλαιστινιακή αντίσταση ως αιτία για κάθε θηριωδία των Σιωνιστών⁵.

Το Ισραήλ σπεύδει να εκμεταλλευτεί αυτό που ο Finkelstein αναφέρει, ότι (λόγω της 11^{ης} Σεπτεμβρίου) «ο κόσμος έχει παραχωρήσει —ή έχει υποχρεωθεί να παραχωρήσει— στις ΗΠΑ ένα είδος περιόδου χάριτος, στο διάστημα της οποίας αυτές λειτουργούν ως έκνομο κράτος. Για το Ισραήλ αυτό συνιστά πρώτης τάξεως ευκαιρία επίλυσης του Παλαιστινια-

[4] Τάκης Φωτόπουλος, Ο πόλεμος κατά της «τρομοκρατίας»: Η γενικευμένη επίθεση των ελίτ (εκδ. Γόρδιος 2003).

[5] Άρθρο των υπουργών εξωτερικών Μπερνάρ Κουσνέρ της Γαλλίας, Φράνκο Φρατίνι της Ιταλίας και Μινγκέλ-Ανχελ Μορατίνος της Ισπανίας, που δημοσιεύτηκε στους Τάιμς της Νέας Υόρκης (10/6/10) με τίτλο: «Αποτρέποντας μια ακόμη Γάζα».

κού άπαξ δια παντός⁶». Το Ισραήλ και οι διεθνείς σιωνιστικές οργανώσεις ξέρουν πολύ καλά ότι δεν θα υπάρξει ξανά άλλη τέτοια παρόμοια ευκαιρία, στον βαθμό που η κοινή γνώμη δεν θα συνεχίζει να ανέχεται επ' αόριστον τις σιωναζιστικές θηριωδίες και τη χιλιοσανακυκλωμένη προπαγάνδα περί της ισλαμικής απειλής, μένοντας απαθέστατη και νομιμοποιώντας τα σαδιστικά εγκλήματα των ελίτ κατά των εξαθλιωμένων πληθυσμών της περιφέρειας της διεθνοποιημένης οικονομίας της αγοράς, που θυμίζουν τις αντίστοιχες ναζιστικές πρακτικές των μαζικών αντιποίνων της περιόδου του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, όταν η ναζιστική ιδεολογία είχε ως προμετωπίδα τη ρατσιστική αρχή της «καθαρής γερμανικής φυλής», όπως σήμερα το αντίστοιχο έχει η σιωνιστική ιδεολογία για το «καθαρό Εβραϊκό κράτος». Πόσο μάλλον αφού πληθαίνουν όσο περνάει ο καιρός οι φωνές και τα στοιχεία που τεκμηριώνουν τουλάχιστον την «ανοχή» αν όχι την «πρόκληση» από τις ελίτ τραγωδιών, όπως αυτή της 11^{ης} Σεπτεμβρίου.⁷

Δεν είναι λοιπόν καθόλου τυχαίο το γεγονός ότι οι Σιωνιστές έχουν επιλέξει να αντιμετωπίσουν τη διεθνή λαϊκή αντίδραση κατά των σιωνιστικών εγκλημάτων, ακόμα και με εν ψυχρώ δολοφονίες άοπλων ανθρώπων όπως έχει γίνει και στο παρελθόν —πριν την τελευταία σφαγή της ανθρωπιστικής αποστολής του *freedom flotilla*—, με τις δολοφονίες των ακτιβιστών Τομ Χάρνταλ, μέλους του Διεθνούς κινήματος αλληλεγγύης, και της αμερικανίδας ακτιβίστριας Ρέιτσελ Κόρι, η οποία κονιορτοποιήθηκε κάτω από τις ερπύστριες της μπουλντόζας που ισοπέδωνε οικισμούς Παλαιστινίων. Αυτό δείχνει ακριβώς, από τη μια μεριά, ότι οι Σιωνιστές δεν έχουν καμία άλλη επιλογή για να μπορέσουν να εφαρμόσουν τις θεμελιακές αρχές της ρατσιστικής τους ιδεολογίας, από την ανάληψη δολοφονικής δράσης κατά των αντιστεκόμενων ώστε να μπορέσουν να συγκρατήσουν μια δυναμική διαδικασία που έχει ήδη καταφέρει —σε συνδυασμό με την απίστευτη αντοχή της αντίστασης των Παλαιστινίων— σημαντικότερα ρήγματα κατά του Σιωναζισμού, ο οποίος εκτελεί ρόλο εμπροσθοφυλακής της Νέας Τάξης στον πόλεμο κατά των αντιστασιακών οργανώσεων στη Μέση Ανατολή. Από την άλλη, όσον αφορά τη διεθνή αντίδραση κατά των σιωνιστικών εγκλημάτων, είναι ζωτικής σημασίας η συνέχιση του αγώνα για την άρση του καθεστώτος απαρτχάιντ, το μοϊκότάζ στις πολυεθνικές που στηρίζουν τους σιωνιστικούς μηχανι-

[6] N. Finkelstein, *Εικόνα και πραγματικότητα της ισραηλινο-παλαιστινιακής διαμάχης* (Εισαγωγή στη δεύτερη έκδοση) (εκδόσεις του Εικοστού Πρώτου, 2001).

[7] Βλ. π.χ. τις αποκαλύψεις του Gore Vidal για την 11/9.

σμούς και τις συνεχιζόμενες οργανωτικές προσπάθειες και παρεμβάσεις σε επικοινωνιακό επίπεδο. Όμως, ακόμα και οι δολοφονίες ακτιβιστών δεν φαίνεται να πτοούν, αλλά, αντίθετα, να ενδυναμώνουν τη μαζικότητα και τις δραστηριότητες των αντιστεκόμενων που έχουν αποκτήσει βάσεις ακόμα και μέσα στο στρατοκρατούμενο κράτος του Ισραήλ⁸, ενώ παράλληλα φαίνεται να απεξαρτητοποιούνται σταδιακά από κομματικές γραμμές και ρεφορμιστικές τάσεις.

Η περίοδος όμως της αναγκαστικής «περιόδου χάριτος» στις ναζιστικές πρακτικές φαίνεται να κάνει το κύκλο της, παρά την επί δεκαετίες πλύση εγκεφάλου που δέχονται οι λαϊκές μάζες από τα καθεστωτικά ΜΜΕ στο σύνολο τους και τους απολογητές του συστήματος. Η διεθνής λαϊκή αντίδραση στα σιωνιστικά εγκλήματα μαζικοποιείται και θεμελιώνει την οργανωτική της δομή και κατ' επέκταση τη δυναμική της σε άτομα και οργανώσεις «από τα κάτω», ερχόμενη σε ευθεία ρήξη με τις ρεφορμιστικές και υποκριτικές εκείνες τάσεις οι οποίες άμεσα ή έμμεσα σχετίζονταν με τους μηχανισμούς του συστήματος και που αποσκοπούσαν στην απόκτηση παρασήμων αγωνιστικότητας και προσωπικής προβολής, ή, ακόμα χειρότερα, στον συμβολικό χαρακτήρα των πρωτοβουλιών των ανθρωπιστικών αποστολών, όπως επιβεβαιώνουν και οι πρόσφατες εξελίξεις στο ελληνικό αντισιωνιστικό κίνημα⁹. Η ρήξη αυτή δίνει και την καλύτερη απάντηση στις διάφορες εξ' αποστάσεως «κριτικές» απέναντι στην διεθνιστική δράση, αφού είναι πλέον αυτονόητο ότι στον βαθμό που η στόχευση της έχει ως πραγματικό σκοπό την ήττα του Σιωνισμού, αποκτά και τον χαρακτήρα της αντισυστημικής αντίστασης στη Νέα Τάξη που προωθεί η υπερεθνική ελίτ στη Μέση Ανατολή. Είναι πολύ συγκεκριμένο το βάρος που πέφτει στους ώμους των ακτιβιστών, το οποίο δεν αναφέ-

[8] Βλ. π.χ. τους αρνητές στράτευσης του σιωνιστικού στρατού, επίσης ορθόδοξους Εβραίους, που αντιτίθενται στις σιωνιστικές σφαγές και αντιμετωπίζονται με απίστευτη βιαιότητα. (Δες π.χ. <http://www.youtube.com/watch?v=v37nOLBtseo&feature=related> και <http://www.youtube.com/watch?v=SeNB0v8SXUA&NR=1>), καθώς και Ισραηλινούς υποστηρικτές του κινήματος για μποϊκοτάζ στα ισραηλινά προϊόντα και απόσυρση επενδύσεων (The BDS movement).

[9] Μετά τη σφαγή των ακτιβιστών του στολίσκου και τη γραμμή κομματικών συμμετεχόντων στην караβιά, που αποδέχονταν ως «συνομιλητές» βουλευτές και υπουργούς του ελληνικού προτεκτοράτου, το οποίο δεν είχε καν τη διάθεση να υπερασπιστεί την κατάληψη του ελληνικού πλοίου στα διεθνή ύδατα από τους Σιωνιστές, το πιο δυναμικό κομμάτι της ελληνικής αποστολής αποσπάστηκε δημιουργώντας ξεχωριστή πρωτοβουλία.

ρεται τελικά αποσπασματικά μόνο στον αγώνα των Παλαιστινίων, αφού η ήττα του Σιωνισμού περνάει αναγκαστικά μέσα από την ανατροπή των σχεδίων της ίδιας της υπερεθνικής ελίτ για τη διάλυση της αντίστασης στη Μέση Ανατολή και τη μετατροπή των χωρών που δεν λειτουργούν ως Κράτη-προτεκτοράτα, σε δορυφόρους του διεθνοποιημένου συστήματος της οικονομίας της αγοράς.

Η κατηγοριοποίηση του σιωνιστικού προπαγανδιστικού μηχανισμού για την αντιμετώπιση του κινδύνου της «απονομιμοποίησης» του Σιωναζισμού

Οι δολοφονίες και η τρομοκρατία ακτιβιστών μέσα ή έξω από το Σιωνιστικό Κράτος είναι όμως μία πτυχή της πολυδιάστατης αντιμετώπισης από τους Σιωνιστές της διεθνούς αντίστασης εναντίον τους. Ένας ζωτικός τομέας για την επιβίωση της ρατσιστικής σιωνιστικής ιδεολογίας, συνεπικουρούμενος από ένα τεράστιο μπάτζετ, αποτελεί η συνεχής εξέλιξη του μηχανισμού προπαγάνδας των σιωνιστικών οργανώσεων και του Ισραήλ, σε ένα όλο και πιο διευρυμένο πεδίο δράσης, με έναν όλο και πιο διευρυμένο μηχανισμό προώθησης στο ευρύ κοινό, με αντικειμενικό στόχο την ιστορική, ηθική και, κατ' επέκταση, στρατιωτική νομιμοποίηση της σιωνιστικής πολιτικής του Ισραήλ, ο οποίος περιλαμβάνει και τη δράση μυστικών ιντερνετικών ομάδων¹⁰. Ο υπηρεσιακός τομέας προπαγάνδας (Hasbara Department), άμεσα συνδεδεμένος με τις διεθνείς σιωνιστικές οργανώσεις, έχει διαμορφώσει το επικοινωνιακό πλαίσιο δράσης του, θεμελιωμένο στα στοιχεία εκείνα που ανέδειξαν τις αμερικανο-εβραϊκές οργανώσεις στην κορυφή των εξουσιαστικών μηχανισμών των ΗΠΑ τις περασμένες δεκαετίες και αργότερα την ταύτιση της σιωνιστικής πολιτικής με την πολιτική της υπερεθνικής ελίτ, δικαιώνοντας απόλυτα τον χαρακτηρισμό του «διεθνούς τραμπούκου» που αποδόθηκε στη σιωνιστική ελίτ από τη ριζοσπαστική Αριστερά.

Η στρατηγική του Σιωνισμού, που βασίστηκε στην καπήλευση της μνήμης του Ολοκαυτώματος των Εβραίων, μέσω της «Βιομηχανίας του

[10] Jonathan Cook, "Team Twitter Israel's Internet War", στο <http://www.counterpunch.org/cook07212009.html> Βλ. επίσης μαρτυρίες ιδίων μπλόγκερ σιωνιστών που εκπαιδεύονται να «πειράζουν» το wikipedia: http://www.youtube.com/watch?v=t52LB2fYhoY&feature=player_embedded Course: Zionist Editing on Wikipedia.

Ολοκαυτώματος»¹¹ και της αντίστοιχης «Βιομηχανίας παραγωγής αντισιωνιστών»¹², αποτέλεσε το καταλληλότερο μέσο ανάδειξης του Σιωνισμού σε διεθνή δύναμη. Οι θεμελιακές θέσεις όμως της στρατηγικής της «Βιομηχανίας του Ολοκαυτώματος» και της «Βιομηχανίας Παραγωγής Αντισιωνιστών», στις οποίες βασίστηκε η νομιμοποίηση της εθνοκάθαρσης των Παλαιστινίων, μπορεί να αποδείχτηκαν ιδιαίτερα αποτελεσματικές για την προώθηση της σιωνιστικής πολιτικής στο επίπεδο της λήψης αποφάσεων των ελίτ, όμως αποδείχτηκαν ανεπαρκείς ώστε να εξηγηθεί θετικά για τον Σιωνισμό η συνεχιζόμενη στρατηγική της εθνοκάθαρσης των Παλαιστινίων στις λαϊκές μάζες και να αντιμετωπιστεί καίρια η δραστηριότητα του αντισιωνιστικού κινήματος που βασιζόταν και βασίζεται στη λαϊκή βάση της παγκόσμιας κοινότητας. Ανταποκρινόμενα σε αυτό το αίτημα της αναδιάρθρωσης του προπαγανδιστικού μηχανισμού, τα κορυφαία θινκ τανκς των σιωνιστικών οργανώσεων ξεκινούν από το 2001 τη διαδικασία αναπροσαρμογής του επικοινωνιακού προφίλ του Ισραήλ, από ένα κράτος που προσδιοριζόταν στα μάτια της κοινής γνώμης από το μιλιταριστικό και ρατσιστικό του χαρακτήρα, σε ένα «κράτος με βούλα ποιότητας» (Brand Israel) που αντιπροσωπεύει «θετικές αξίες» και «ιδέες». Η όλη ιδέα του νέου επικοινωνιακού σχεδίου ήταν να μετατοπιστεί το βάρος «από αυτό που θέλει να πει το Ισραήλ σε αυτό που το κοινό ενδιαφέρεται να καταναλώσει» και δεν είναι τίποτε άλλο από:

α) την «αναβάθμιση» των «επιστημόνων» που αναδιαμορφώνουν το προφίλ του Ισραήλ για «πολιτικούς λόγους», και

β) την «αναβάθμιση» των «νεαρών ειδικών στην επικοινωνία μέσω διαδικτύου» που προωθούν «άμεσα μηνύματα» στο κοινό, δηλαδή τη σύγχρονη σιωνιστική επικοινωνιακή φόρμα, για να κερδηθεί η «μάχη της αφήγησης» —το οποίο σημαίνει τη νομιμοποίηση στο ευρύ κοινό των συνεχιζόμενων εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας¹³ που πραγματοποιεί το σιωνιστικό κράτος. Τέσσερα εκατομμύρια δολάρια εγκρίθηκαν για τα δύο πρώτα χρόνια του πρότζεκτ, ποσό συμπληρωματικό με το ετήσιο των τριών εκατομμυρίων του "Hasbara". Το 2005 έχει ήδη διαμορφωθεί

[11] N. Finkelstein, Η βιομηχανία του Ολοκαυτώματος (Εκδόσεις του εικοστού πρώτου).

[12] Βλ. ό.π., επίσης P. Beaumont (*The Observer*, 17/2/2002) και Τ. Φωτόπουλος *Ο πόλεμος κατά της τρομοκρατίας*, ό.π. σελ. 148.

[13] «Behind Brand Israel: Israel's recent propaganda efforts» (Ben White, *The Electronic Intifada*, 23 February 2010).

η βασική φόρμα της «θετικής» εικόνας του Ισραήλ, η οποία εξελίσσεται συνεχώς με τη συνδρομή μεγάλων επικοινωνιακών/διαφημιστικών εταιρειών. Στο επιχειρησιακό προφίλ της διεθνούς σιωνιστικής προπαγάνδας προστέθηκε η παρουσία του Ισραήλ ως κράτους με επιχειρηματικές επιτυχίες και δραστηριότητες, επιστημονικά και ακαδημαϊκά επιτεύγματα, οικολογικές ανησυχίες, και, κυρίως, με φιλανθρωπικούς σκοπούς και δράσεις. Το συγκεκριμένο αυτό πλαίσιο το βλέπουμε να αναπαράγεται στην TV, σε εφημερίδες και ίντερνεντ, ως ενιαία φόρμα μαζί με τις θεμελιακές θέσεις της «Βιομηχανίας του Ολοκαυτώματος», που ενοχοποιούν οποιονδήποτε κάνει κριτική κατά του Σιωνισμού ως «αντισημίτη», έτσι όπως χρησιμοποιείται συστηματικά μεταξύ άλλων από συγκεκριμένη αυτοαποκαλούμενη «ελευθεριακή» γκρούπα¹⁴, ή αποσπασματικά και αναλόγως σε τι είδος κοινό απευθύνεται, όπως χρησιμοποιείται —π.χ. από τον ελληνικό καθεστωτικό τύπο— για να υποστηριχθεί η, από δεκαετίες, στρατιωτική συνεργασία Ελλάδας-Ισραήλ στον πόλεμο κατά των αντιστασιακών οργανώσεων στη Μέση Ανατολή που τώρα με τη φιλοσιωνιστική Χούντα του Γιωργάκη επεκτάθηκε μαζικά από τον στρατιωτικό στον πολιτικό, οικονομικό και πολιτιστικό τομέα.

Η εξέλιξη της επικοινωνιακής πολιτικής του Σιωνισμού ήρθε ως απάντηση στην «πρόκληση της απονομιμοποίησης»,¹⁵ δηλαδή τη διαδικασία αποστασιοποίησης των ευρέων λαϊκών στρωμάτων στη Δύση —στην οποία έχουν οδηγήσει τα αλληπάλληλα σιωνιστικά εγκλήματα στη Νέα Τάξη— από τη θέση που είχαν υιοθετήσει μέχρι τότε για τους «καταδιωγμένους» Ισραηλινούς σαν θύματα, την οποία είχε μεθοδικά καλλιεργήσει η Βιομηχανία του Ολοκαυτώματος. Σύμφωνα με τη νέα αυτή επικοινωνιακή πολιτική, έπρεπε να υιοθετηθεί μια διαδικασία *κατηγοριοποίησης των δράσεων του Ισραήλ, ώστε να επιλεγούν οι κατάλληλες εκείνες δράσεις αντιμετώπισης για «κάθε μία από αυτές»*¹⁶ (δηλαδή για κάθε μια από

[14] Τέρμινα 119, «Περικυκλωμένοι από Ειρηνιστές» (Ιούλιος 2010) <http://www.terminal119.gr/show.php?id=517>.

[15] Το κορυφαίο σιωνιστικό θινκ τάνκ, Reut institute, θέτει ως πρώτη προτεραιότητα —καλώντας τις μεγαλύτερες σιωνιστικές οργανώσεις— την εξεύρεση των κατάλληλων εκείνων λύσεων μέσα από την αναδιάρθρωση του επικοινωνιακού προφίλ του Ισραήλ και του MFA, ώστε να αντιμετωπιστεί η «πρόκληση της απονομιμοποίησης» (Delegitimization Challenge). Ben White, «Behind Brand Israel: Israel's recent propaganda efforts» (*The Electronic Intifada*, 23/2/10) <http://electronicintifada.net/v2/article11093.shtml>.

[16] Ό.π.. Στο άρθρο της *Electronic Intifada* παρουσιάζονται οι σημαντικότερες μελέτες εργασίας για στην αντιμετώπιση του κινδύνου της «απονομιμοποίησης» —μία εντατική

τις συνιστώσες αυτού που έβλεπαν ως το «επικοινωνιακό πρόβλημα» που γέννησε ο κίνδυνος της απονομιμοποίησης της σιωνιστικής πολιτικής. Έτσι, οι «λύσεις» που υιοθετήθηκαν για την επιμέρους αντιμετώπιση των συνιστωσών του, αποτελούν τη μορφή με την οποία αντιμετωπίστηκε πολιτικά και επικοινωνιακά η σφαγή των ακτιβιστών σε διεθνή ύδατα, καλύπτοντας ολόκληρο το φάσμα της κοινωνικής διαστρωμάτωσης: από α) τις ελίτ, β) το ευρύ κοινό μέσα από το πρότζεκτ (Zionist/Israel Advocacy Initiative) και γ) τον χώρο κυρίως των εξωκοινοβουλευτικών αριστερών ομάδων —από τις οποίες προέρχεται η ουσιαστική κριτική και δράση κατά του Σιωνισμού— με το πρότζεκτ των «μυστικών ιντερνετικών ομάδων».

Ο ρόλος και η στρατηγική των μυστικών ιντερνετικών ομάδων

Και ενώ στο τομέα των ελεγχόμενων ΜΜΕ, ιδιαίτερα των ελληνικών,¹⁷ η προώθηση των σιωνιστικών συμφερόντων είναι δεδομένη, το ουσιαστικό πρόβλημα για την προώθηση της γραμμής των σιωνιστικών μηχανισμών έγκειται στον τομέα της ιντερνετικής πληροφόρησης, όπου, λόγω της μεγάλης συμμετοχής πολιτικών ομάδων και ανεξάρτητων μπλογκερ, δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί τόσο εύκολα η διαστρέβλωση των γεγονότων και η σπίλωση όσων αγωνίζονται κατά του Σιωνισμού, όπως στα ελεγχόμενα καθεστωτικά ΜΜΕ ή στα σιωνιστικά και φιλοσιωνιστικά μπλόγκς. Έτσι, όπως δήλωσε ο Ilan Shturman, υπεύθυνος για το πρότζεκτ των ιντερνετικών ομάδων προώθησης της σιωνιστικής προπαγάνδας και αναπληρωτής διευθυντής του «Hasbara department», στο οποίο ανήκουν και επιχειρησιακά πλέον οι ιντερνετικές ομάδες:

Από κάθε άποψη το ίντερνετ είναι ένα θέατρο στην ισραηλινό-παλαιστινιακή διαμάχη, και πρέπει να δράσουμε σε αυτό το θέατρο, αλλιώς θα χάσουμε.

«δουλειά» που πραγματοποιήθηκε πριν τη σφαγή των ακτιβιστών της ανθρωπιστικής καραβιάς για τη Γάζα.

[17] Ιδιαίτερα μετά τη σφαγή των ακτιβιστών —αλλά και πριν— ο ελληνικός χώρος αρχίζει να θυμίζει αεροδιάδρομο των αφεντικών των «σημαντικότερων» μεγαλοσιωνιστικών οργανώσεων όπως η AJF, διαφόρων Σιωνιστών ακαδημαϊκών που έδιναν διαλέξεις σε πανεπιστημιακούς χώρους, καλλιτεχνών (και κινηματογραφικών έργων) που εκφράζουν τη θέση του «προοδευτικού» Σιωνισμού κ.λπ., ενώ η σιωνιστική γλώσσα αναπαράγεται αυτούσια απ' όλα τα κανάλια και τα μπλογκς Πασόκων και νεοδημοκρατών, καθώς και ακροδεξιών.

Πώς όμως οι ιντερνετικές σιωνιστικές αυτές ομάδες θα παρεμβαίνουν, αν όχι μέσα από την απόκρυψη της πολιτικής τους γραμμής και των πραγματικών τους προθέσεων, μεταξύ πολιτικών ομάδων και ατόμων, των οποίων ο αντισυστημικός χαρακτήρας των κοινωνικών τους θεωρήσεων ή απλά το αυτονόητο της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας τούς κατατάσσει εξ ορισμού ως εχθρικούς απέναντι σε κάθε ρατσιστική ιδεολογία και μάλιστα απέναντι στον Σιωνισμό που έχει αναβιώσει τις ναζιστικές πρακτικές με τις πιο σύγχρονες μεθόδους σαδιστικών συλλογικών αντιποιώνων; Ο Ilan Shturman μας διαφωτίζει πλήρως λέγοντας ότι «οι άνθρωποι μας» δεν θα παρουσιάζονται ως υποστηρικτές του Ισραήλ και μέλη του Hasbara department, αλλά ως άτομα τα οποία «θα γράφουν απαντήσεις που θα μοιάζουν προσωπικές αλλά θα βασίζονται σε μια προσχεδιασμένη λίστα από μηνύματα τα οποία έχει αναπτύξει το υπουργείο Εξωτερικών». Ο αντικειμενικός τους στόχος δεν είναι άλλος από τη δυσφήμιση πολιτικών ομάδων και ατόμων που ασκούν κριτική στον Σιωνισμό και μπορεί να γίνουν εμπόδιο στην επίτευξη της «τελικής λύσης» για τους Παλαιστίνιους. Ο Ελόν Γκιλάντ —ο οποίος ηγείται της μυστικής ιντερνετικής ομάδας— διασαφηνίζει:

Εάν αυτοί οι άνθρωποι [τα μέλη των ομάδων αυτών] αποκρύπτουν ποιοι πραγματικά είναι, υποθέτουμε ότι δεν θα τους νοιάζει για τη δυσφήμιση των ομάδων και ατόμων για τα οποία γράφουν. *Ο σκοπός τους είναι ξεκάθαρος, θα είναι η δυσφήμιση όσων αγωνίζονται για τα ανθρώπινα δικαιώματα και δικαιοσύνη για τους Παλαιστίνιους*¹⁸. (έμφαση δική μας)

Η σιωνιστική προπαγάνδα δια μέσω ιντερνετικών ομάδων, χρησιμοποιούνταν κατά κόρον από τις διεθνείς σιωνιστικές οργανώσεις και το Ισραήλ και συνόδευε κάθε μεγάλη σφαγή που πραγματοποιούσε το IDF (Israel Defense Forces), λειτουργώντας ως «αμυντικός φράχτης» κατά του κινδύνου της ηθικής και ιστορικής απονομιμοποίησης της σιωνιστικής πολιτικής. Οι δυνατότητες του αναδιαμορφωμένου επικοινωνιακού μηχανισμού διαχείρισης της κοινής γνώμης των Σιωνιστών φάνηκαν ιδιαίτερα κατά την εισβολή του Ισραήλ στη Γάζα το 2008–2009 μια εισβολή στα πρότυπα παλαιότερων παρόμοιων εκκαθαριστικών επιχειρήσεων

[18] Jonathan Cook: Team Twitter Israel's Internet War
<http://www.counterpunch.org/cook07212009.html>.

του Ισραήλ, όπως η επέμβαση στη Γάζα που ακολούθησε την εισβολή στο Λίβανο το '82.

Οι περιπτώσεις των μαζικών εισβολών των Ισραηλινών στη Γάζα αποτελούν από τα πιο χαρακτηριστικά σαδιστικά εγκλήματα κατά αμάχου πληθυσμού που έχουν λάβει χώρα στην ιστορία της ανθρωπότητας. Ο κατοχικός στρατός του Ισραήλ, εισβάλλοντας στη Γάζα, ακολουθήθηκε από ένα αφιονισμένο ισραηλινό πλήθος, ολοκληρώνοντας ό,τι δεν είχε ισοπεδωθεί από τους Σιωνιστές στρατιώτες. Η ρατσιστική/μιλιταριστική κατήχηση —που μόνο με την αντίστοιχη ναζιστική μπορεί να συγκριθεί— των Ισραηλινών, από τα παιδικά τους ακόμα χρόνια, στη σιωνιστική ρατσιστική ιδεολογία, άφησε πίσω της δολοφονημένους άντρες, γυναίκες, παιδιά, γέρους, βασανισμένους έως θανάτου ανάπηρους Παλαιστίνιους, θαμμένους άντρες και γυναικόπαιδα κάτω από ισοπεδωμένα σπίτια, σχολεία, δημόσια κτήρια, και οτιδήποτε θύμιζε την ύπαρξη ζωής και την κουλτούρα του αραβικού λαού έγινε κόκκινο πανί, λεηλατήθηκε και βεβηλώθηκε από τον σιωνιστικό σοβινισμό. Το 90%(!) των Ισραηλινών πήρε άμεσα ή έμμεσα μέρος στη σφαγή και την ισοπέδωση της Γάζας¹⁹.

Κι αν τα λόγια μερικές φορές αποδεικνύονται μηδαμινά για να αποτυπώσουν τον ανθρώπινο πόνο, η γλώσσα της σιωνιστικής προπαγάνδας μέσω των ιντερνετικών ομάδων αποδεικνύεται το καλύτερο εργαλείο στην επιχείρηση για τη διαχείριση της κοινής γνώμης, ώστε οι επιπτώσεις για τους Σιωνιστές να είναι οι δυνατόν λιγότερες, και να μπορέσουν να επιτύχουν την «καθαρή λύση» (της δημιουργίας δηλαδή ενός «καθαρού» Εβραϊκού κράτους δίπλα σε ένα «Παλαιστινιακό» προτεκτοράτο-Μπαντουστάν). Η συγκάλυψη της σφαγής από το σύνολο σχεδόν των διεθνών ΜΜΕ, αλλά και η σιωνιστική προπαγάνδα που διοχετεύτηκε δια μέσου αυτών των ιντερνετικών ομάδων σε πλήθος μπλόγκερς που εγκαλούσαν σε συστράτευση για την υπεράσπιση του IDF, χαρακτηρίζοντας τους αντισιωνιστές «αντισημίτες», αποτέλεσε ορόσημο για το πρότζεκτ²⁰. Έκτοτε το ίδιο τυποποιημένο πακέτο με τη λίστα των σιωνιστικών «επιχειρημάτων» και θέσεων, αναβαθμισμένο και βασισμένο στον θεμελιώδη λασπολογικό εκβιασμό της «Βιομηχανίας του Ολοκαυτώματος»: (αντισιωνιστής =

[19] N. Finkelstein, *Εικόνα και πραγματικότητα της ισραηλινο-παλαιστινιακής διαμάχης*, ό.π.

[20] Richard Silverstein, "Hasbara spam alert. With Israel's foreign ministry organising volunteers to flood news websites with pro-Israeli comments, propaganda 2.0 is here." (9/1/09), στο: <http://www.guardian.co.uk/commentisfree/2009/jan/09/israel-foreign-ministry-media>.

αντισιμότητας), έχει κάνει *μόνιμη την παρουσία του σε ιντερνετικούς χώρους όπου δραστηριοποιούνται πολιτικές ομάδες και άτομα με αντισιωνιστική δράση και θέσεις, με σκοπό να πληγεί η αξιοπιστία τους και, ακολούθως, να διαβληθεί η δυναμική της κριτικής τους κατά των Σιωνιστών.*

Το ελληνικό τμήμα των μυστικών ιντερνετικών ομάδων

Το ίδιο το πρότζεκτ —όπως και σε παλιότερες περιπτώσεις συλλογικών εκκαθαριστικών επιχειρήσεων του IDF— ανέλαβε και τώρα δράση για τη διαχείριση της σφαγής των ακτιβιστών του «στόλου της ελευθερίας» και οι ιντερνετικές του παρεμβάσεις δεν εξασθένησαν παρά μόνο όταν η αμερικανο-εβραϊκή οργάνωση AJF (Allied Jewish Federation)²¹ και ο δολοφόνος Νετανιάχου αποχώρησαν από την Ελλάδα, επικυρώνοντας την αγαστή στρατιωτική συνεργασία των δυο χωρών κατά της «τρομοκρατίας» και την πρόσδεση του ελληνικού προτεκτοράτου στις επιταγές της σιωνιστικής και υπερεθνικής ελίτ. Στα δυο ελληνικά ιντιμίντια οι Σιωνιστές έστησαν πραγματικό «γλέντι». Ιδιαίτερα στο αθηναϊκό ιντιμίντια που έχει και την μεγαλύτερη επισκεψιμότητα, και μάλιστα κατά τη διάρκεια της παραμονής Νετανιάχου σε ελληνικό έδαφος, η μάχη που έδωσε το ελληνικό τμήμα του σιωνιστικού πρότζεκτ ήταν άνευ προηγουμένου, επικυρώνοντας με τον καλύτερο τρόπο την επιχειρησιακή αναβάθμισή του για την προώθηση της επικοινωνιακής πολιτικής των Σιωνιστών από την περίοδο της εισβολής στη Γάζα το 2008–2009 για την υποστήριξη των σιωνιστικών και υπερεθνικών συμφερόντων. Η συζήτηση που εξελίχθηκε κάτω από το «τυποποιημένο» φιλοσιωνιστικό κείμενο²² των «Τέρμιναλ», έφτασε και ξεπέρασε τα 200 σχόλια, ενώ τα μέλη της γνωστής ομάδας πόσταραν ακατάπαυστα 24 ώρες το 24ωρο σχεδόν σε οποιαδήποτε ανάρτηση πληροφορούσε τους αναγνώστες για τα γεγονότα εκείνων των ημερών και καλούσαν σε κινητοποιήσεις.

Η δομή και τα «επιχειρήματα» του κειμένου των Τέρμιναλ δεν είναι τίποτε άλλο από μια τυποποιημένη φόρμα, πάνω στην οποία βασίζεται η σύγχρονη σιωνιστική επίσημη προπαγάνδα, η οποία χρησιμοποιείται ως

[21] Η εν λόγω σιωνιστική οργάνωση έχει μια μακρά ιστορία στις ΗΠΑ, μέρος της οποίας είναι ο πρωτοπόρος ρόλος που έπαιξε στην περίοδο του Μακαρθισμού με το κυνήγι κομμουνιστών, καθώς ένα από τα κατορθώματά της είναι και η υπογραφή της στην εκτέλεση του ζεύγους Rosenberg.

[22] Terminal 119, «Περικυκλωμένοι από Ειρηνιστές», ό.π.

τυφλοσούρτης —όπως άλλωστε ρητά ειπώθηκε από τους ίδιους τους δημιουργούς του πρότζεκτ— για τα υποτιθέμενα επιχειρήματα των Σιωνιστών. Τον Ιούνιο, λίγο μετά τη σφαγή των ακτιβιστών, διοχετεύτηκε και ιντερνετικά το πλαίσιο μέσα στο οποίο έπρεπε να βασιστεί ο διεθνής μηχανισμός προπαγάνδας για την αντιμετώπιση τυχόν αρνητικών επιπτώσεων με αφορμή το νέο έγκλημα σε διεθνή, αυτή τη φορά, ύδατα. Το πλαίσιο διαμορφώθηκε και προωθήθηκε, μεταξύ άλλων, από την Παγκόσμια Σιωνιστική Οργάνωση (WZO, World Zionist Organization)²³. Τα βασικά της σημεία είναι ότι:

1. ο πληθυσμός της Γάζας δεν κινδυνεύει από την πείνα ή από οποιαδήποτε άλλη «ανθρωπιστική κρίση», αλλά ελέγχεται από την «τρομοκρατική» οργάνωση Χαμάς,

2. το Ισραήλ πρότεινε να μεταφερθούν τα φορτία οδικώς και οι ακτιβιστές αρνήθηκαν,

3. οι ακτιβιστές του Μαβί Μαρμαρά είχαν προσχεδιάσει μια «ενέδρα» για τους κομάντος του IDF, με σκοπό να προκαλέσουν τη δημοσιότητα των διεθνών ΜΜΕ και ήταν οπλισμένοι με όπλα, μαχαίρια κ.λπ. Έτσι, η καρδιά του «στολίσκου της ελευθερίας» έδρασε ως πολιτικός προβοκάτορας ώστε να προκληθεί διπλωματικό επεισόδιο μεταξύ Ισραήλ και Τουρκίας,

4. η τουρκική οργάνωση ΙΗΗ είναι μια εξτρεμιστική οργάνωση που υποστηρίζει την τρομοκρατία κάτω από το προκάλυμμα της ανθρωπιστικής της δράσης. Για την υποστήριξη των παραπάνω θέσεων του επίσημου προπαγανδιστικού πλαισίου και παραπέρα πληροφορίες η WZO παραπέμπει στο Ισραηλινό Υπουργείο Εξωτερικών, στο Ισραηλινό Υπουργείο Σχέσεων Διασποράς (MDA), στο ίδιο το IDF και σε διεθνείς σιωνιστικές οργανώσεις και έντυπα που αντιστρέφουν την πραγματική εικόνα της σφαγής και τοποθετούν τους δολοφόνους στη θέση του θύματος. Όλες οι πηγές που παραθέτει η WZO είναι ακριβώς οι πηγές πάνω στις οποίες στηρίζεται το κείμενο των Τέρμιναλ, οι οποίες βρίσκονται στο τέλος του κειμένου τους ως παραπομπές.

[23] WZO: IDF Interception of Gaza-bound Flotilla: Responding to the Consequences of the Episode. Βλ. επίσης και: "Israeli Ministry for Hasbara have sent Messages to Israeli Citizens to help Spread the Spin" (3/6/2010) στο www.indifada-palestine.

Το «θετικό» προφίλ του Ισραήλ και οι ακτιβιστές «τρομοκράτες»

Από την αρχή του κειμένου των Τέρμιναλ, γίνεται σαφέστατο ότι κινείται μέσα στην προσχεδιασμένη λίστα δεδομένων του «Hasbara department» και του αναπροσαρμοσμένου προφίλ της επικοινωνιακής στρατηγικής των Σιωνιστών στο ίντερνετ από το 2005 —The Brand Israel Projekt —, περιλαμβάνοντας την προώθηση της εικόνας του Ισραήλ ως κράτους «υπό ανάπτυξη» που προσφέρει υπηρεσίες στο περιβάλλον και στην ανθρωπότητα και προσφέρεται για επιχειρηματικές συνεργασίες. Έτσι, η πρώτη παράγραφος του κειμένου τους παρουσιάζει το Ισραηλινό κράτος ως κράτος φιλόανθρωπων που βοηθάει τους Παλαιστίνιους με ένα διόλου ευκαταφρόνητο χρηματικό ετήσιο ποσό και «τόνους» ανθρωπιστικής βοήθειας. Και για του λόγου το αληθές, αυτό το επιβεβαιώνει, ποιος άλλος, το υπουργείο Εξωτερικών του Ισραήλ (MFA, Ministry of Foreign Affairs), στο οποίο παραπέμπει η WZO για τις βασικές κατευθυντήριες πληροφορίες προς χρήση για την υπεράσπιση του IDF. Έτσι, η «ανθρωπιστική» οπτική των Τέρμιναλ καταλήγει στο συμπέρασμα ότι «η άγνοια ή απόκρυψη τέτοιων στοιχείων από πλευράς ριζοσπαστών που προσπάθησαν να αναλύσουν τα γεγονότα έξω από τη Γάζα οδήγησαν την πλειοψηφία τους σε πορείες κατά του διαβόλου Ισραήλ έξω από την ισραηλινή πρεσβεία στην Αθήνα». Η παραπομπή προς στήριξη των λεγομένων τους γίνεται σε γνωστό σιωνιστικό μπλογκ που αναπαράγει άρθρο με τίτλο: «“Ελεύθερη Γάζα”: Ανθρωπιστική οργάνωση ή κίνημα νομιμοποίησης της Χαμάς», προσπαθώντας να ποινικοποιήσει τη διαδήλωση έξω από την ισραηλινή πρεσβεία, αφού η Χαμάς, για το Στέιτ Ντιπάρτμεντ, την υπερεθνική ελίτ και τους Τέρμιναλ, είναι προφανώς...«τρομοκρατική» οργάνωση.

Στη συνέχεια και σε απόλυτη υπακοή με την προσχεδιασμένη λίστα της σιωνιστικής προπαγάνδας, το κείμενό τους αναπαράγει τις θέσεις του WZO, για τον «ύποπτο» ανθρωπιστικό χαρακτήρα της αποστολής του στολίσκου καθώς και ότι ο σκοπός του ήταν η «δημιουργία διπλωματικού επεισοδίου Ισραήλ-Τουρκίας». Και ενώ, από τη μια, ισχυρίζονται για την τουρκική οργάνωση ΙΗΗ ότι «...ειπώθηκαν πολλά, τα περισσότερα εκ των οποίων δεν μας ενδιαφέρουν από πολιτική άποψη (διασυνδέσεις με Αλ Κάιντα κ.λπ.)», οι «ελευθεριακοί» Τέρμιναλ, αναρωτώμενοι πώς είναι δυνατόν μια ανθρωπιστική οργάνωση να κουβαλάει μαχαίρια και να μαχαιρώνει (...), στις αμέσως επόμενες σελίδες του κειμένου τους καταλήγουν στο γνωστό συμπέρασμα ότι: *«όσο περνούν οι μέρες μαθαίνουμε και καταλαβαίνουμε περισσότερα γύρω από το ποιόν των ανθρωπιστών συμμετεχόντων στο Μαβί Μαρμαρά...»*, παραπέμποντας —πού αλλού— σε

ανακοίνωση του ισραηλινού στρατού κατοχής για το «ποιόν» των ακτιβιστών, ανακυκλωμένη από άρθρο του Anshel Pfeffer με τίτλο: «IDF: Πέντε ακτιβιστές του freedom flotilla συνδεδεμένοι με τις Χαμάς, Αλ-Κάιντα». Περιπτώ να πούμε ότι η κατηγορία περί «μαχαιριών» των ακτιβιστών, κατά έναν πανομοιότυπο τρόπο χρησιμοποιήθηκε και κατά της βουλευτού του ισραηλινού κοινοβουλίου Haneen Zoabi, η οποία κατηγορήθηκε ότι κουβαλούσε μαχαίρια στη τσάντα της για να επιτεθεί προφανώς ...κατά των υπολοίπων Σιωνιστών βουλευτών, οι οποίοι λίγο έλειψε να τη λυντσάρουν μέσα στο ισραηλινό κοινοβούλιο, διότι η ίδια μη αποδεχόμενη τη σιωνιστική προπαγάνδα περί των «περικυκλωμένων από ειρηνιστές» που επιτέθηκαν στους «αθώους» δολοφόνους του IDF σε διεθνή ύδατα, τους έθετε συνεχώς το ερώτημα: «Γιατί δημοσιεύσατε μόνο φωτογραφίες σχετιζόμενες με τραυματισμένους στρατιώτες;», «γιατί δεν δημοσιεύσατε τα πτώματα των δολοφονημένων ακτιβιστών;»²⁴.

Η σιωνιστική προπαγάνδα στην Ελλάδα

Και ας πάμε τώρα στο ίδιο σιωνιστικό προπαγανδιστικό πλαίσιο που αναπαράχθηκε, εκτός από την προπαγανδιστική γκρούπα των «Τέρμιναλ» και τις άλλες ιντερνετικές ομάδες στην υπηρεσία των Σιωνιστών, από σύσσωμο τον καθεστωτικό τύπο, από τον κυβερνητικό χώρο και τον χώρο της νεοφιλελεύθερης αντιπολίτευσης, έως τον χώρο της ακροδεξιάς.

Από τις πρώτες μέρες της σφαγής των ακτιβιστών, πλήθος δημοσιευμάτων άρχισαν να διαχέονται στα ΜΜΕ, τα οποία συνέδεαν την τουρκική οργάνωση που μετείχε στη караβιά για τη Γάζα με τρομοκρατικές δραστηριότητες και την Αλ Κάιντα, ποινικοποιούσαν τη διαδήλωση στην ισραηλινή πρεσβεία, και προπαγάνδιζαν τη στρατιωτική συνεργασία Ελλάδας-Ισραήλ, διανθίζοντάς τη με επιχειρηματικά και οικονομικά οφέλη για την ελληνική «μπανανία», αλλά και οφέλη σε επίπεδο διεθνών σχέσεων, αφού ο στρατιωτικός εναγκαλισμός με τον Σιωνισμό θα μας φέρει σε θέση ισχύος απέναντι στον «επεκτατικό» «νεο-οθωμανισμό» της Τουρκίας²⁵.

[24] "Knesset members attack Haneen Zoabi after Gaza flotilla" στο YouTube.

[25] Τα παρακάτω στοιχεία είναι από το αποκαλυπτικό κείμενο του «Ιού» της «Ε»: «Ο εχθρός του εχθρού μου: το εθνικό αντιτουρκικό μέτωπο και το Ισραήλ» (13/6/2010) <http://www.iospress.gr/ios2010/ios20100613.htm>

Η δαιμονοποίηση των ακτιβιστών

Η «Καθημερινή» (6/6/10), ποινικοποιώντας τη διαδήλωση στην ισραηλινή πρεσβεία, τη χαρακτηρίζει «πρόσκληση της Χαμάς», όπως ακριβώς και οι «Τέρμιναλ», όπως ειπώθηκε παραπάνω. Ενώ στην ίδια εφημερίδα, στις 2/6/10, ο Δ. Γουσέτης²⁶, πιστός στη συστημική ερμηνεία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ακολουθεί τα διδάγματα της «βιομηχανίας κατασκευής αντισημιτών», φτύνει στα μούτρα της ελληνικής κοινωνίας, χαρακτηρίζοντας την ως «ανεξοικείωτη προς τις έννοιες του ανθρωπισμού και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων» και κουνάει το δάκτυλο στο ελληνικό τμήμα της Διεθνούς Αμνηστίας για την υπερβολική αντίδραση της, που ξέφυγε από την κεντρική γραμμή της οργάνωσης, η οποία ως αμερόληπτη μεταξύ θύτη και θύματος απεύθυνε έκκληση «στο μόνο κράτος της περιοχής με δημοκρατία και πολυκομματικό καθεστώς» για ανεξάρτητη έρευνα για τον φόνο, έχοντας φυσικά βασιστεί στο «δημοκρατικό» παρελθόν του Σιωνιστικού κράτους.

Στην Κυριακάτικη «Ε» την ίδια ημερομηνία υποστηρίζεται ότι στο Μαβί Μαρμαρά επέβαιναν τούρκοι πράκτορες και στελέχη των γκρίζων λύκων.

Στο ίδιο μοτίβο ο «ΣΚΑΪ» συνδέει άμεσα την οργάνωση ΙΗΗ με την «τρομοκρατία» και την Αλ Κάιντα.

Σύσσωμος ο ακροδεξιός/φασιστικός χώρος αναπαράγει το πλαίσιο προπαγάνδας του WZO. Εδώ παραθέτουμε αυτούσιο κομμάτι από το κείμενο του «Ιού» που παρουσιάζει τις θέσεις των ακροδεξιών για την караβιά. «Διατηρώ επιφυλάξεις διότι πήραν τον απόπλου από την κατεχόμενη Κύπρο» θα πει για τον Στολίσκο της Ελευθερίας ο Άδωνις Γεωργιάδης λίγες ώρες μετά το ρεσάλτο και προτού ακόμη απελαθούν οι πρώτοι ακτιβιστές. «Πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί με τους δήθεν ακτιβιστές» θα συμπληρώσει την επομένη από τη δική του εκπομπή ο Κυριάκος Βελόπουλος. Και θα εξηγήσει: «Θέλω να καταλάβουν κάτι οι Συνέλληνες που παρακολουθούν την εκπομπή. Θέλω να καταλάβουν τα αυτονόητα. Δεν μπορεί ξαφνικά οι Ισραηλινοί να τρελάθηκαν και να έστειλαν κάποιους επάνω για να σκοτώσουν κόσμο».

[26] Βλ. παλιότερο σχετικό διάλογο μεταξύ Τ. Φωτόπουλου και Δ. Γουσέτη, «Περί Διεθνούς Αμνηστίας και ατομικών δικαιωμάτων», http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/greek/grdialogs/amnesty_dialogue.htm.

Το «θετικό» προφίλ της σιωνιστικής προπαγάνδας, προμοντάροντας το Ισραήλ ως κράτος με φιλανθρωπικές δραστηριότητες, οικολογικές ανησυχίες, επιστημονικές επιτυχίες και επιχειρηματικές και οικονομικές παροχές

Στο δεύτερο σκέλος της προπαγάνδας, το «Παρόν» (6/6/10) «ανακάλυψε» τις τουριστικές και οικονομικές ευκαιρίες που προέρχονται από το Ισραήλ και το «Veto» επικροτούσε για την ισραηλινο-ελλαδική συμμαχία.

Άδωνις Γεωργιάδης:

Ελπίζω να αντιλαμβάνονται ορισμένοι —και κυρίως εκείνοι που πρέπει— την τεράστια γεωπολιτική ευκαιρία που ανοίγεται για την Ελλάδα, λόγω της συγκρούσεως Τουρκίας-Ισραήλ. Δεν θα πω περισσότερα, γιατί αυτά δεν είναι θέματα που πρέπει να λέγονται στην τηλεόραση.

Όστόσο συνεχίζει:

Μιλάμε για τρομερή ευκαιρία. Και ο νοών νοείτω. Δεν λέω περισσότερα γιατί αυτά δεν είναι για να τα λέμε στην τηλεόραση. Αλλά, λέω, ας βάλουμε επιτέλους το μυαλό μας να δουλέψει.

Και ο ηγέτης της ελληνικής ακροδεξιάς: «Το Ισραήλ», έλεγε μετά τις περσινές Ευρωεκλογές ο Γιώργος Καρατζαφέρης, «είναι μια μικρότερη χώρα από εμάς και πολύ νεότερη αλλά επειδή έχει πίστη σε αυτά τα οποία πιστεύει, θωρακίστηκε, έγινε ένας σκαντζόχοιρος και μπορεί να απειλεί με τα αγκάθια του όλον τον κόσμο. Εμείς γιατί πρέπει να είμαστε υποδέστεροι;» (Αλφα Ένα, 13/7/09)

Τις ίδιες μέρες ο Κ. Βελόπουλος διακήρυξε την ανάγκη ελληνο-ισραηλινής συμμαχίας: «Χρειαζόμαστε μια νέα στρατηγική συμμαχία με το Ισραήλ, με αμοιβαία συμφέροντα, ώστε να απαντήσουμε στις γεωστρατηγικές προκλήσεις της Τουρκίας, αλλά και συγχρόνως να μας ακούν τα αφτιά των Αμερικανών που τώρα είναι κλειστά» (Αξία, 18/7/09).

Η σπίλωση της караβιάς για τη Γάζα που δέχτηκε τη δολοφονική επίθεση καθώς και το «ποιοτικό» προφίλ του Ισραήλ από το 2005 που προωθείται στις ελληνικές λαϊκές μάζες ως —εκτός από «φιλόanthρωπο» κράτος— ο καταλληλότερος επιχειρηματικός και στρατηγικός σύμμαχος, αποτέλεσαν τους δυο βασικούς άξονες στους οποίους βασίστηκε ο σιωνιστικός λόγος —δυο στοιχεία τα οποία αποτέλεσαν κοινό τόπο: από τα think tanks των διεθνών σιωνιστικών οργανώσεων, το σύνολο των καθεστωτικών ΜΜΕ και την ομάδα των «Τέρμιναλ» που έχει αναλάβει

κυρίαρχο ρόλο στον ιντερνετικό χώρο όπου δραστηριοποιούνται πολιτικές ομάδες που σηκώνουν το βάρος των δράσεων κατά του Σιωνισμού. Και όχι μόνο φυσικά τον ιντερνετικό χώρο. Στον κοινωνικό χώρο επίσης δραστηριοποιούνται έντονα τελευταία φιλοσιωνιστικές οργανώσεις ή οργανώσεις που τηρούν «ίσες αποστάσεις» μεταξύ Σιωνιστών και... Παλαιστινίων (γιατί οι μεν πρώτοι είναι «κρατικοί τρομοκράτες» ενώ οι δεύτεροι σκέτοι «τρομοκράτες»—Χαμάς). Είναι φανερό ότι η σιωνιστική προπαγάνδα στηρίζεται όχι μόνο σε φορείς που απλώς την αναπαράγουν (όπως οι Τέρμιναλ) αλλά —σαν «δεύτερη γραμμή άμυνας»— και σε φορείς που παίρνουν ίσες αποστάσεις και, επομένως, αδρανοποιούνται και δεν μετέχουν στην ενεργό αντισιωνιστική δράση. Ένα σύνηθες μάλιστα φαινόμενο που παρουσιάζεται σε χώρες σαν την Ελλάδα είναι ότι πανάκριβα κεντρικά κτίρια σε μεγάλες πόλεις (τα οποία για τα οικονομικά μέσα των συνήθων εξωκοινοβουλευτικών οργανώσεων είναι εντελώς απαγορευτικά) χρησιμοποιούνται για πολιτιστικές εκδηλώσεις που τραβούν ιδιαίτερα τους νέους, αλλά και για πολιτικές εκδηλώσεις, π.χ. για το Παλαιστινιακό, οι οποίες υιοθετούν είτε άμεσα τη σιωνιστική προπαγάνδα, είτε τη γραμμή των ίσων αποστάσεων.

Ο «γενετικός αντισιωνισμός», αντισιωνιστής = αντισιωνίτης

Πέρα από τους δυο παραπάνω βασικούς αυτούς άξονες που στηρίχτηκε το σύνολο της σιωνιστικής προπαγάνδας, το κείμενο των Τέρμιναλ (αλλά και όλα τα σχετικά κείμενα τους μέχρι σήμερα) ως επιχειρησιακή προπαγανδιστική ομάδα αναπαράγει ΡΗΤΑ το βασικό θεμελιακό «επιχείρημα» (Αντισιωνιστής = Αντισιωνίτης), το οποίο αποτέλεσε την προμετωπίδα και τη καλύτερη επικοινωνιακή βάση πάνω στην οποία βασίστηκε η δράση των μεγαλύτερων σιωνιστικών οργανώσεων των ΗΠΑ των προηγούμενων δεκαετιών, καθώς και των βασικών θέσεων της παραφιλολογίας της «Βιομηχανίας του Ολοκαυτώματος». Τις θέσεις, δηλαδή, του «γενετικού αντισιωνισμού» των «μη Εβραίων», της εκ φύσεως και «προαιώνιας» «δολοφονικής παρόρμησης των μη Εβραίων» και της θέσης που φέρει «τους πάντες να έχουν συνεργαστεί με τους Ναζί στην καταστροφή του εβραϊσμού», μια —όπως την χαρακτήρισε ο Boas Evron— «προμελετη-

μένη αναπαραγωγή παράνοιας»²⁷, έξω από κάθε ορθολογική διαδικασία προσέγγισης της ιστορίας αλλά πολύ χρήσιμη για «πολιτικούς σκοπούς».²⁸

Έτσι, για τις σιωνιστικές οργανώσεις όπως και για τους Τέρμιναλ, «αντισημίτες» θεωρούνται όλοι όσοι κάνουν κριτική απέναντι στη ρατσιστική σιωνιστική ιδεολογία, από την Περιεκτική Δημοκρατία, ελευθεριακούς, Μαρξιστές, ακόμα και ορθόδοξους Εβραίους που αντιτάσσονται στον σιωνιστικό ρατσισμό. Βέβαια, η «λίστα» με τους «αντισημίτες» της «Βιομηχανίας του Ολοκαυτώματος» εμπλουτίστηκε στην πορεία με ένα πλήθος Εβραίων πολιτικών αναλυτών, ακαδημαϊκών και καλλιτεχνών που άσκησαν κριτική στον Σιωνισμό και στην καπήλευση της μνήμης του Ολοκαυτώματος (το οποίο δεν περιλάμβανε, όπως είναι γνωστό, μόνο Εβραίους) από τις σιωνιστικές οργανώσεις. Η συγκεκριμένη ομάδα έχει αναλάβει από την πρώτη στιγμή της εμφάνισής της, τη σπίλωση οποιουδήποτε και οποιασδήποτε πολιτικής ομάδας δραστηριοποιείται κατά του Σιωνισμού, μεταξύ άλλων από τον Finkelstein και τους «Νετούρεϊ Κάρτα», έως την «Κόντρα», την «Intifada» και την ΠΔ, μέχρι και τους Ισραηλινούς αρνητές στράτευσης κ.λπ. Στο μεγάλο τσουβάλι της σιωνιστικής νοσηματοδότησης του «αντισημιτισμού» χωράνε όλοι εκτός από τους Σιωνιστές ρατσιστές... Κάθε κριτική ή αποκάλυψη που μπορεί να θίγει τα συμφέροντα της σιωνιστικής και υπερεθνικής ελίτ χαρακτηρίζεται «αντισημιτική», μια επαίσχυντη ανορθολογική προσέγγιση της μνήμης του Ολοκαυτώματος που πρωτο-χρησιμοποιήθηκε από τις σιωνιστικές οργανώσεις των ΗΠΑ όταν, προασπιζόμενες τα ταξικά τους συμφέροντα, χαρακτήριζαν ως «πραγματικό αντισημιτισμό» τις «πολιτικές πρωτοβουλίες που έβλαπταν τα εβραϊκά συμφέροντα» δηλαδή τα προγράμματα κοινωνικής πρόνοιας για τις μειονότητες και τους χαμηλόμισθους, τις περικοπές στους στρατιωτικούς εξοπλισμούς, το αντιπυρηνικό κίνημα, τις μεταρρυθμίσεις στην κρίση των πανεπιστημιακών καθηγητών, έως και το κίνημα ταυτότητας της μαύρης κοινότητας στα τέλη της δεκαετίας του 60²⁹. Μέχρι και τα άτομα που είχαν βγάλει στη δημοσιότητα την υπόθεση με την παράνομη αφαίρεση ανθρωπίνων οργάνων από Παλαιστίνιους και Ισραηλινούς για την χρησιμοποίη-

[27] Boas Evron, *Jewish State or Israel Nation?* (Indiana University Press, 1995), σελ. 226–227.

[28] Όπως άλλωστε δήλωσε και επίσημα σε συνέντευξη πρώην υπουργός του Ισραήλ, για τη λασπολογική και πολιτική χρησιμοποίηση του χαρακτηρισμού «αντισημίτης» από τους Σιωνιστές: http://www.youtube.com/watch?v=jUGVPB09_cA&feature=player_embedded.

[29] N Finkelstein, *Η Βιομηχανία του Ολοκαυτώματος*. ό.π. βλ. κυρίως σελ. 72 έως 76.

σή τους από το IDF, χαρακτηρίστηκαν «αντισημίτες»³⁰. Η λίστα όμως των «αντισημιτών» δεν έχει τέλος...

Ακροδεξιά, Χριστιανισμός, Ελληνορθοδοξία και Σιωνισμός

Το παρακάτω απόσπασμα από το κείμενο των Τέρμιναλ είναι χαρακτηριστικό δείγμα της υποκρισίας της σιωνιστικής προπαγάνδας:

Το να πουλάς όμως ηθική ανωτερότητα, να απαιτείς καταδίκες ή απολογίες από την Ελληνοεβραϊκή κοινότητα (...) αν εμείς, οι Έλληνες Εβραίοι, δεν συνταχθούμε με το χριστεπώνυμο πλήθος όπως πλήθος σχολίων στο indymedia απαιτούν δεν περνούν πλέον. Ειδικά όταν εσύ είσαι αυτός που συνεχίζεις να κατέχεις παράνομα εδάφη και είσαι ο υλικός κληρονόμος των δωσιλόγων. Και ειδικά όταν εσύ έχεις υπάρξει Έποικος και προστάτες και προστατεύεις τους Ναζί δολοφόνους της οικογένειάς μου. Ή όταν αδιαφορείς όταν βρίσκομαι σε κίνδυνο και με θυμάσαι μόνο σε τέτοιες στιγμές για να επιβεβαιώσεις αυτόρεσκα το πόσο ανάξιοι της ενοχής σου είναι οι άνθρωποι από τους οποίους εσύ πλούτισες³¹

Είναι όμως τουλάχιστον γελοίοι οι σιωνιστικές οργανώσεις και οι ιντερνετικές ομάδες του «Hasbara Department», δουλεύοντας συστηματικά πάνω στον τομέα της στρατηγικής του τεχνητού κλίματος αντισημιτισμού, να μιλάνε για «ρατσισμό», «ακροδεξιούς» και «αντισημιτισμό», καθώς και για «το χριστεπώνυμο πλήθος» που υποτίθεται ότι επιδιώκει οι «Έλληνες Εβραίοι» να αφομοιωθούν σε αυτό, όταν η «εβραϊκή ταυτότητα εξελίχθηκε σε ταυτότητα επιτυχίας³²» ήδη από τις αρχές του '60 στις ΗΠΑ. Και, επίσης, όταν οι ίδιες αυτές οργανώσεις συστηματοποίησαν την εθνοκάθαρση των Παλαιστινίων, ενώ η από δεκαετίες στρατηγική συνεργασία με τα πιο συντηρητικά και σάπια κοινωνικά στρώματα της χριστιανικής ακροδεξιάς στην κορυφή της πολιτικο-οικονομικής εξουσίας, με εξτρεμιστικές χριστιανικές ακροδεξιές οργανώσεις, την ιταλική μαφία κ.λπ. όχι μόνο δεν αποτελεί παρελθόν αλλά συνεχίζεται και διαμορφώνεται σε υπερεθνικό επίπεδο. Και, βέβαια, πόσο κωμικοτραγική ακούγεται η γνωστή μπουρδολογία ότι ο Σιωνισμός καλείται να αφομοιωθεί από το «χρι-

[30] "Israel admits to organ thefts", *AL JAZEERA.NET* (21/12/09).

[31] Τέρμιναλ 119, «Περικυκλωμένοι από Ειρηνιστές», ό.π.

[32] N Finkelstein, *Η Βιομηχανία Του Ολοκαυτώματος*, ό.π., σελ 68.

στεπώνυμο πλήθος», ενώ η ηγεσία της χριστιανικής εκκλησίας μοιάζει με το σκυλί που ακολουθεί το αφεντικό του κατά πόδας... Όταν οι ετήσιες «Ακαδημαϊκές Συναντήσεις μεταξύ Ορθοδοξίας-Ιουδαϊσμού»³³ έχουν γίνει το μόνιμο στέκι της πολιτικής και οικονομικής ηγεσίας του ελληνικού προτεκτοράτου.

Η ηγεσία λοιπόν του «χριστεπώνυμου πλήθους», όπως ο αρχιεπίσκοπος Κύπρου, μαζί με την κυπριακή πολιτική εξουσία, πληροφορεί το «ποίμνιόν της», μετά την επίσκεψη της AJC (American Jewish Committee) που ακολούθησε τη σφαγή των ακτιβιστών, ότι: «Η Κύπρος θα έπρεπε να είχε αξιοποιήσει το εβραϊκό λόμπι προ πολλών δεκαετιών», ότι οι Σιωνιστές «μας καταλαβαίνουν» και ότι «η Κύπρος για τους Εβραίους είναι μια διέξοδος, να βοηθηθούν αλλά και να δώσουν βοήθεια προς εμάς»³⁴. Η πολιτική και εκκλησιαστική ηγεσία της Κύπρου βέβαια δεν είναι η πρώτη φορά που ταυτίζεται με τη σιωνιστική και υπερεθνική πολιτική αφού, ως γνωστόν, έχει παραχωρηθεί ως «ουδέτερο έδαφος» για τις σημειωμένες «συνομιλίες» μεταξύ του δωσίλογου Αμπάς και των σιωνιστικών του αφεντικών. Δεν είναι άλλωστε μακρινό το γεγονός του εξευτελισμού, μεταξύ άλλων, και των «κεφαλών» της Ελληνικής Εκκλησίας και του Πατριarchείου παρέα με την πολιτική εξουσία, που βγήκαν να εκφράσουν τον «αποτροπιασμό» τους για το κύμα «αντισημιτισμού» στην Ελλάδα, μετά την είδηση του διπλού εμπρησμού της συναγωγής των Χανίων, όχι βέβαια από ορδές αντισημιτών αλλά από... άτομα της Νατοϊκής βάσης στο νησί, τα οποία στη συνέχεια αθώωθηκαν —ακριβώς διότι η υπόθεση ήταν στημένη!

Οι εκ της Μέσης Ανατολής συνεργάτες των Σιωνιστών Ισραηλινών δολοφόνων χριστιανοί ακροδεξιοί φαλαγγίτες του Λιβάνου, εισβάλλουν στα προσφυγικά στρατόπεδα των παλαιστινίων Σάμπρα και Σατίλα και με την καθοδήγηση αξιωματούχων του Ισραηλινού στρατού βασανίζουν, εκτελούν και βιάζουν γυναικόπαιδα, άντρες και γέροντες επί τρείς μέρες, αφήνοντας πίσω τους πτώματα και ανείπωτη φρίκη.³⁵ Προφανώς και σε αυτή την περίπτωση το ποιος «αφομοιώθηκε» από ποιον θα μας το πουν ή όχι οι... «καθαρογράφοι» των μυστικών ιντερνετικών ομάδων του «Hasbara department», μέσα από την ιντερνετική «αντιπληροφόρηση»;

[33] Βλ. π.χ. την 7^η «ακαδημαϊκή συνάντηση Ορθοδοξίας-Ιουδαϊσμού» και την προβολή του θεσμού από το Κεντρικό Ισραηλιτικό Συμβούλιο (ΚΙΣ).

[34] «Πότε θα αξιοποιήσουμε τους Εβραίους», Σημερινή (28/8/10).

[35] [Freepalestine.blogspot.com/2009/09/27.html](http://freepalestine.blogspot.com/2009/09/27.html).

Η φιλοσιωνιστική στάση της ελληνικής θεσμικής ακροδεξιάς που έφτασε να αναπαράγει αυτούσια τη σιωνιστική θέση για τη σφαγή των ακτιβιστών και τα οφέλη των «συνελλήνων» από τη στρατιωτική συνεργασία με το Ισραήλ, είναι αποτέλεσμα της ευθυγράμμισης της πολιτικής γραμμής του ακροδεξιού χώρου με τα συμφέροντα και τον «διαρκή πόλεμο κατά της τρομοκρατίας» των στρατηγικών εταίρων της υπερεθνικής ελίτ. Στον βαθμό που η κοινοβουλευτική ακροδεξιά και τα παρακλάδια της συνεχίζουν να παίζουν έναν καθοριστικό ρόλο στην αναπαραγωγή του ετερόνομου συστήματος, αποτελεί δομική εξέλιξη και για τον ακροδεξιό χώρο η ταύτιση της στρατηγικής του με αυτή της υπερεθνικής ελίτ και των Σιωνιστών, παραμερίζοντας με διακριτικότητα τις παλαιότερες ρατσιστικές κορώνες τους περί «Εβραίων που μυρίζουν αίμα» και άλλα παρόμοια..., προς όφελος των «γεωπολιτικών ευκαιριών»³⁶, οι οποίες —σημειωτέον— είναι προϊόν της αρρωστημένης φαντασίας τους, όπως έδειξε η ανάλυση άλλης —νέας— φιγούρας που προβάλλει σήμερα το κατεστημένο: του Β. Μαρκεζίνη.³⁷

Φυσικά, η ελληνική ακροδεξιά δεν είναι ο μόνος εθνικιστικός-ακροδεξιός χώρος που υιοθέτησε τον «διαρκή πόλεμο κατά της τρομοκρατίας». Στις μεγαλύτερες ευρωπαϊκές χώρες —και όχι μόνο— έχει παρατηρηθεί αυτή η δομική φιλοσιωνιστική εξέλιξη από τα ακροδεξιά κόμματα —και τις βάσεις τους— που θέλουν να έχουν θεσμικό ρόλο στην πολιτική σκηνή. Ο εχθρός τώρα δεν είναι ο άλλοτε Εβραϊκός λαός, αλλά οι μετανάστες και κυρίως οι Μουσουλμάνοι μετανάστες —γεγονός που έχει δημιουργήσει ένα κίνημα Ισλαμοφοβίας—, το οποίο είναι ισχυρότερο —ως προς την έκταση του— όχι μόνο από το σημερινό αντισημιτικό (που στην πραγματικότητα συνήθως δεν είναι ρατσιστικό αλλά απλά έχει κίνητρο την αγανάκτηση από τα σιωνιστικά εγκλήματα, γι' αυτό και φουντώνει πάντα αμέσως μετά από κάθε νέο έγκλημα), αλλά ακόμη και από το προπολεμικό αντισημιτικό! Στην Αγγλία, το εθνικιστικό-ακροδεξιό κόμμα (BNP, British National Party) και το εξτρεμιστικό παρακλάδι του, το EDL (English Defence League), που διοργανώνει μαζικά πογκρόμ κατά των «σκουρόχρωμων» Πακιστανών, Αφγανών και λοιπών Ισλαμιστών, εκφράζει τον

[36] Πηγαίνοντας κανείς στην μεγαλύτερη συγκέντρωση εθνικιστικών/ακροδεξιών μπλόγκς του «geopolitics.gr», θα δει την ξεκάθαρη φιλοσιωνιστική γραμμή του χώρου, μέσα από αναρτήσεις άρθρων και παραπομπές στις θέσεις των AJC, ADL κλπ., αυτούσια με εκείνα που αναπαράγονται από τον κομματικό «τύπο».

[37] Βλ. την εκπομπή Σαββίδη «Ανιχνεύσεις» [ET3, 1/12/2010].

θαυμασμό του στις σιωναζιστικές πρακτικές, και η σιωνιστική σημαία δεν λείπει από τις «δυναμικές» εκδηλώσεις των Άγγλων ακροδεξιών και τις μισάνθρωπες διακηρύξεις τους³⁸. Η «σχέση» όμως της θεσμικής ακροδεξιάς με τις σιωνιστικές οργανώσεις μόνο τυχαία δεν είναι: μετά τη σφαγή των ακτιβιστών της ανθρωπιστικής караβιάς, οι ακροδεξιοί φασίστες μαζί με τους Σιωνιστές οργανώνουν από κοινού διαδήλωση έξω από την Ισραηλινή πρεσβεία της Αγγλίας, προς υποστήριξη των δολοφόνων³⁹.

Αντίστοιχα στις ΗΠΑ και στις συγκεντρώσεις των Σιωνιστών που βγήκαν για να υποστηρίξουν τη σφαγή των ακτιβιστών, χριστιανικές ακροδεξιές οργανώσεις πλαισιώνουν το πλήθος καθώς υψώνουν πλακάτ με το σύνθημα: «Οι Χριστιανοί υποστηρίζουν το Ισραήλ»⁴⁰.

Η παραδοσιακή συμμαχία των πιο σάπιων και αντιδραστικών στρωμάτων των ΗΠΑ με τις αμερικανο-εβραϊκές οργανώσεις που κυριαρχούνται από Σιωνιστές, έμελε να αποτελέσει το παράδειγμα για την σχετικά πρόσφατη δημιουργία ενιαίου μετώπου και στην Αγγλία μεταξύ των αγγλικών σιωνιστικών οργανώσεων και εξτρεμιστών φασιστών και εθνικιστών.

Το παράδειγμα όμως των ΗΠΑ και της Αγγλίας δεν είναι το μόνο. Η διεθνής συμμαχία χριστιανών ακροδεξιών και Σιωνιστών επεκτείνεται σε όλη την Ευρώπη με επίσημη εντολή «Λίμπερμαν» σε όλες τις πρεσβείες του Ισραήλ στην Ευρώπη, για στρατολόγηση τουλάχιστον χιλίων ατόμων από κάθε πρεσβεία. Οι σιωνιστικές οργανώσεις και το Ισραήλ εντάσσουν και επίσημα πλέον στο δυναμικό τους «χριστιανούς ακτιβιστές» —μεταξύ άλλων— που θα προωθούν «άμεσα» τα μηνύματα της σιωνιστικής προπαγάνδας προς το κοινό⁴¹.

Ο Σιωνισμός βρίσκει τους ιδεολογικούς ομοϊδεάτες του...

[38] Δες τη σχέση της θεσμικής βρετανικής ακροδεξιάς και των εξτρεμιστικών εκφάσεων της με τον Σιωνισμό εδώ: "EXPOSED: Zionist federation and EDL unite against muslims", *MPACUK web site* (4/6/10),. Επίσης "The EDL and Zionist connection", στο ίδιο, 3/9/10). Βλ. τους Άγγλους φασίστες με τη σιωνιστική σημαία: "EDL singing UK National Anthem using Israeli flag" στο <http://www.youtube.com/watch?v=EUJhL0dK7E&feature=related>.

[39] "Islamophobic EDL rally with Zionists at Israel Embassy Weds 7pm 2nd June 2010", *Indymedia UK* (1/6/10).

[40] You tube: Israel supporters rally in L.A. after Gaza-bound Flotilla.

[41] *Guardian*, 28/11/2010.

Σιωνιστική προπαγάνδα εναντίον αριστερών αντισιωνιστικών οργανώσεων και ΠΔ

Εν τη απουσία λοιπόν των ακροδεξιών πρώην αντισιωνιστών και νυν φιλοσιωνιστών, για την αναπαραγωγή της νομιμοποίησης των σιωναζιστικών συλλογικών εκκαθαρίσεων, ο λασπολογικός στιγματισμός του αντισιωνιστικού κινήματος (αντισιωνιστής = αντισιωνίτης) της «Βιομηχανίας του Ολοκαυτώματος» είναι στραμμένος προς τις πολιτικές ομάδες που εκ της φύσης και της θέσης των κοινωνικών τους θεωρήσεων είναι ασύμβατες απέναντι σε ρατσιστικές ιδεολογίες, όπως αυτή του Σιωνισμού.

Δεδομένου του γεγονότος ότι η ΠΔ είναι η μόνη πολιτική ομάδα που έχει προσδιορίσει τη σιωνιστική ελίτ ως κομβικό φορέα της ιδεολογίας της υπερεθνικής ελίτ και τον στρατηγικό ρόλο της ρατσιστικής φύσης του Σιωνισμού στην καταστολή των αντιστασιακών οργανώσεων στη Μέση Ανατολή, δεν είναι τυχαίο ότι η γκρούπα των Τέρμιναλ αφιερώνει στα κείμενα της και στα σχόλια της στο ίντερνετ πολύ μεγάλο χώρο για τις λασπολογικές της τυποποιημένες επιθέσεις απέναντι στη ΠΔ. Χωρίς να είναι βέβαια οι μόνοι. Παρόμοιες λασπολογικές επιθέσεις εναντίον της ΠΔ κάνουν η ΑΚ, οι κομμουναλιστές,⁴² ή παλιότερα η ομάδα Αυτονομία ή Βαρβαρότητα κ.λπ. Δεν είναι επίσης τυχαίο το γεγονός ότι οι γνωστοί φιλοσιωνιστές πόστερ στα ιντιμίντια (με τα ονόματα raphos193, ascer κ.λπ.), εξαφανίστηκαν κατά περίεργο τρόπο από την ανταλλαγή μηνυμάτων κάτω από το εν λόγω κείμενο των Τέρμιναλ, μετατρέποντας τα ονόματά τους σε άλλα (QA, Αλ Κούτς κ.λπ.). Αυτή η «αλλαγή» είχε να κάνει με μια αποκάλυψη που είχε γίνει σε μια ανάρτηση κειμένου του Τ. Φωτόπουλου στα ιντιμίντια σχετικά με την Αριστερά και την επιτακτική ανάγκη για άμεση έξοδο από την ΕΕ, όπου ο γνωστός φιλοσιωνιστής πόστερ «ascer» αυτοπαρουσιαζόταν ως Μαρξιστής αριστερός που υποτίθεται έκανε κριτική, απαξιώνοντας το κείμενο από «αριστερή» σκοπιά...⁴³ Αυτή είναι βέβαια μια πάγια τακτική των φιλοσιωνιστών πόστερ που κατά περίπτωση μπορούν να κάνουν τη συνηθισμένη τους λασπολογική «κριτική» είτε από «ελευθεριακή», είτε από «μαρξιστική» σκοπιά. Μετά την αποκάλυψη του εν λόγω πόστερ για το πραγματικό ποιόν του, η παραπάνω ομάδα φρόντισε να αλλάξει τα ιντερνετικά ονόματά των μελών της...για να συνεχίσει το

[42] Βλ άρθρο Τ. Φωτόπουλου για το σιωνιστικό έγκλημα σελ. 65 του παρόντος τεύχους.

[43] http://athens.indymedia.org/front.php3?lang=el&article_id=1190501.

διαδικτυακό έργο της, εν όψει μάλιστα των επισκέψεων της AJC και του Νετανιάχου στην Ελλάδα, αμέσως μετά το μακελειό με την караβιά στη Γάζα.

Επίλογος

Πέρα όμως από τις διαβεβαιώσεις των ΜΜΕ και της ντόπιας ελίτ μεταξύ αυτών και των ακροδεξιών, ότι οι «Ισραηλινοί δεν μπορεί ξαφνικά να τρελάθηκαν» καθώς και την προπαγάνδα για τα οικονομικά και γεωπολιτικά οφέλη από την (καταστροφική, ούτως ή άλλως) στρατιωτική συνεργασία Ελλάδας-Σιωνισμού, που εκτός του ακροδεξιού χώρου αναπαράγουν συστηματικά σύσσωμα τα ελληνικά ΜΜΕ, οι Σιωνιστές φυσικά δεν «τρελάθηκαν», αφού είναι αποδεδειγμένο ότι η δολοφονική επιχείρηση ήταν προσχεδιασμένη τόσο επιχειρησιακά⁴⁴ όσο και από άποψη επικοινωνιακής διαχείρισης από το σύνολο του κατηγοριοποιημένου προπαγανδιστικού σιωνιστικού μηχανισμού. Φυσικά, η επιχείρηση δεν έγινε διότι πάνω στα πλοία υπήρχαν οπλισμένοι «τρομοκράτες», αλλά, όπως ειπώθηκε και παραπάνω, διότι για τους Σιωνιστές οι δολοφονίες άοπλων ακτιβιστών είναι μια από τις ελάχιστες επιλογές που έχουν πλέον για να μπορέσουν να σταματήσουν παρόμοιες απόπειρες στο μέλλον που «απονομιμοποιούν» ακόμη περισσότερο το ρατσιστικό κράτος τους. Και, προς το παρόν τουλάχιστον, φαίνεται πέτυχαν το σκοπό τους εφόσον καμιά άλλη ΜΚΟ δεν τόλμησε να κάνει παρόμοια απόπειρα από τότε. Από κει και πέρα τη «νομιμοποίηση» των δολοφονικών ενεργειών των Σιωνιστών κατά του διεθνούς κινήματος αλληλεγγύης και αντίστασης αναλαμβάνει ένας κάθετα οργανωμένος προπαγανδιστικός μηχανισμός με επί μέρους κατηγοριοποιημένα πρότζεκτ που διαχειρίζονται τις αντιδράσεις στις δολοφονικές τους ενέργειες: από το επίπεδο των κέντρων λήψης των αποφάσεων μέχρι και τις επί μέρους συνιστώσες της αντισιωνιστικής δράσης και κριτικής. Θα ήταν μεγάλη παράλειψη, ωστόσο, να μην εντάξουμε σε αυτό τον τεράστιο προπαγανδιστικό μηχανισμό, τη συστηματική κατηχητική εκπαίδευση των νέων Εβραίων της διασποράς στη «μεταφυσική» διαστρέβλωση της μνήμης του Ολοκαυτώματος και τον «προαιώνιο αντισιωνισμό» των «μη Εβραίων», οι οποίοι εν δυνάμει θεωρούνται ανά πάσα στιγμή υποκινητές

[44] Βλ. το μόνο σωσμένο Video της Ιάρα Λι, το οποίο δείχνει πλαστικοποιημένη λίστα θανάτου με ονόματα στα εβραϊκά, την οποία δείχνει ακτιβιστής στη κάμερα. Στο <http://www.youtube.com/watch?v=vwsMJmvSOAY> και στο tc.indymedia.org/files/flotilla-footage/index.html.

ενός «νέου ολοκαυτώματος», από τους κατηχητές των μεγάλων ιδρυμάτων των σιωνιστικών οργανώσεων. Χωρίς την πλήση εγκεφάλου χιλιάδων νέων ανθρώπων από τη «Βιομηχανία του Ολοκαυτώματος», η μάχη της «επικοινωνιακής στρατηγικής» του Σιωνισμού που βασίζεται πλέον κατά ένα πολύ μεγάλο μέρος στην «ιδιωτική πρωτοβουλία», δηλαδή σε ένα ευρύ κοινό που αναπαράγει την προσχεδιασμένη λίστα της σιωνιστικής προπαγάνδας, δεν θα ήταν εφικτό να προωθηθεί σε ευρεία κλίμακα, από τους χώρους εκπαίδευσης και τον ιδιωτικό χώρο του καθενός, έως την ιντερνετική αντιπληροφόρηση⁴⁵, για να συγκαλύπτονται σαδιστικά εγκλήματα όπως, μεταξύ άλλων, η χρησιμοποίηση βομβών διασποράς λευκού φωσφόρου σε γεμάτα από παιδιά σχολεία των Παλαιστινίων⁴⁶.

[45] James Petras, *The state and local bases of Zionist power in America*.

[46] Βλ. ομάδα Αθήνας για την Περιεκτική Δημοκρατία, «Οπτικό ντοκουμέντο για τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας που διαπράττει συστηματικά το ναζιστικό κράτος του Ισραήλ στα κατεχόμενα: Επίθεση κατά σχολείου στη Γάζα με βόμβες λευκού φωσφόρου» [23/17/10].